

Šrámkův Písek

XIX
19

NEDELE 1. ČERVNA 1975

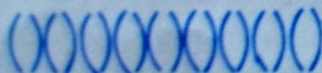
CO? KDY? KDE?

- 8,00 hod. - Přijezdy souborů, seminaristů a hostů - prezence, ubytování, informace apod.
- 14,00 hod. - Zkouška na zahajovací představení posluchačů DAMU /Divadlo/
- 15,00 hod. - Schůzka poroty
- 16,30 hod. - Vernisáž výstavy "Poetrie ve fotografii"
- 17,00 hod. - Slavnostní zahájení XIX. Šrámkova Písku /Divadlo/
- 20,00 hod. - Seznamovací večer pro účastníky XIX. SP /Bílá růže/

vaše starosti na hlavu:

Milana HREBCE - předsedy přípravného výboru
Ing. Josefa KERDY - předsedy řídicího výboru
Aleš VALENTY - vedoucího tiskového střediska
Ivana HRUBÁNA
a Jiřiny RČTOVÉ - hospodaření
Bohumila SEJKOTA
a Vlastimila REINIŠE - ubytování a stravování
Vlasty HOŠKOVÉ - organizační zajištění
Richarda ROTHBAUERA
a Ladislava FIALY - technické zajištění
Jaroslavy ADAMOVÉ - semináře a péče o zahraniční hosty
Václava TEXLERA - oddělovací komise
Bohumila KOŠTALA - týdenního šéfredaktora tohoto listu
a všech, kdo přiložili ruce i hlavu k dílu ve prospěch XIX. ŠRÁMKOVA PÍSKU.

oučástí festivalu zájmové umělecké činnosti, vyhlášeného na počest 30.výročí Slovenského národního povstání a 30.výročí

osvobození Československa, je Šrámkův Písek, festival malých jevištních forem. Celá oblast zájmové umělecké činnosti významně přispěla k těmto oslavám a pomohla spolu s profesionálním uměním vytvořit radostnou atmosféru v tomto období nad výsledky práce dosažené za 30 let budování socialistického Československa.

Začíná XIX.ročník Šrámkova Písku, jedna z nejvýznamnějších přehlídek Celostátního festivalu ZUČ. Do Písku přijedou nejlepší kolektivy z jednotlivých krajů, aby účastníkům přehlídky a divákům z Písku předvedly svoje umění, aby srovnaly výsledky své práce s ostatními kolektivy, aby na odborných seminářích načerpaly nové poznatky pro svoji práci.

Za představeními, která společně uvidíme, se skrývají hodiny úmorné práce, ale i nadšení a radosti z dobře vykonané práce. Všem kolektivům, které postoupily až na národní přehlídku patří naše uznání stejně jako těm, které do Písku nepostoupily, ale během roku úspěšně pracují.

Stejně tak patří naše poděkování strannickým a státním orgánům Jihočeského kraje, okresu Písek a městským orgánům v Písku za podporu při přípravě této přehlídky a místním organizátorům za jejich namáhavou práci při zabezpečování této přehlídky.

Jak to všechno ZAČALO...?

Otitel klasiky by řekl, že kolébkou divadla je řecko. Což je sice do písmene pravda, nicméně jako u každého prarodila i zde najdeme výjimku. A řekneme to jinak: kolébkou malých jevištních forem je pražská Reduta. Ano, ona dnes již legendární Reduta z roku A jak to začalo, popisuje jeden z přímých účastníků takto:

Pan Kotula, vědoucí vinárny Bystrice, baru Casino a klubu Reduta, kteréto tři podniky tvořily provozní jednotu, s panem Kotulou v čele, dal natisknout a rozesílat pozvánky, na nichž stálo: Dovolujeme si vás pozvat ve středu 15. ledna 1958 do středeční REDUTY na I. TEXT-APPEAL jak nazýváme náš pokus o literární kabaret. Téma: O lidském trable. Začátek ve 20.30.

Tak začínal první oznámený text-appeal. Nebyl první, protože už na podzim předchozího roku byly v Redutě tři text-appealy jen tak. Krom pozvánky se objevil ručně malovaný plakát v jedné z vývěsních skříněk známé provozovny /vele nápojového listku a fotografií divého šrapalu, který mral v Bystrici/ a inzerát v novinách v rubrice "kam do společnosti?"

Nejprve byly text-appealy uváděny jednou, pak dvakrát, třikrát a ke konci čtyřikrát týdně - tak stoupal zájem návštěvníků a popularita, šířená ustátní podáním. Také kapacita Reduty se "zvětšovala" - od původní devadesáti sedících hostů až ke stoosmdesáti namačkaným a stojícím. Od 15. ledna do 30. června bylo uvedeno asi čtyřicet text-appealů, osm plentuchů a čtyřikrát předčítání z deníku Jindřicha VIII. s písničkami, nazývané Sest žen.

Dne 17. srpna 1958 vyšla v bratislavské Směně vůbec první veřejná zpráva o text-appealech, článek nazvaný Text-appeal - divadlo mladých, podepsaný značkou -iz-. Mám-li psát o tom, jak takové text-appealy vypadaly, jaké byly jejich znaky, budu citovat část toho článku:

"A náhle se zrodilo v Praze něco ... jako literární kabaret, který není vlastně kabaretem - k tomu mu chybí jakékoli divadelní prvky - který není ani pestrý všemocný, nepochopitelný je monotematickým písmem - a přece má své napětí, své nuditelství se věrně obecnost. Zrodil se text-appeal. Když se stoupíte do suterénu Reduty, nebudete si ani mít kam sehnout - i když program ještě nezačal ... Začátek je neefektivní: na pódiu nepatrných rozměrů vystoupí drobný, celkem nenápadný asi dvacetiletý chlapec, přivítá vás, vezme si basu a zazpívá několik šansonnů, které sám skládal... Po něm se ujmou slova asi o deset let starší vousatý muž v černém, čte vážným hlasem prózy: povídky, eseje, úvahy. Obecnost ukázněně poslouchá - víte jaké je to umění udržet posluchače při stolovém zařízení, aby byli tiší jako na koncertě?"

A když se náhodou objeví rušivý živl, který nezná zdejší mrav, ostatní ho okřiknou, protože chtějí slyšet ... Pořady jsou neopakovatelné, každý program je - pro improvizovanost, s jakou vzniká - téměř premiérou, v každém je něco jiného, nového..."

Z publikace Začalo to Redutou

D 111 České Budějovice

Excelsior Praha

z myšlenek

Celý svět je scéna

a muži, ženy, všichni jsou jen herci.

Mají svá "vystoupení" a "odejde"

a jeden herec hraje v sedmi aktech

až sedm úloh. Nejprv nemluvnátko,

v peřince vrtníci a cintající.

Pak záčka s torbou, s červánkovým líčkem,

jenž, fňukaje a nerad, jako šnek,

se šourá do školy. Pak zamilovaného,

jenž vzdychá jako pec a tklivě "její"

opěvává obočí. Pak vojáka -

carai, caramba! - s kníry jako pardál,

hráče a rváče lechtivého na čest,

bublinu slávy lovcího v jícnech

nabitých děl. Pak pana sudího

s kulatým bříškem dobře napapaným,

s pohledem přísným, brádkou pěstovanou,

omšelé prapovídky ronícího.

Tak hraje, hraje, až se v šestém aktu

přehraje na dědka. Má bačkory,

na nose brýle, u opasku měsíc,

mladistvé spodky, ještě zachovalé,

se na něm plandají a mužný hlas

mu směšně přeskakuje do fistulky

a piští zas jak děčko. Sedmý akt,

jímž smutně napínavý děj se končí,

je čiré zapomnění: pryč a pryč

je zrak a sluch a čich a chuť a všechno.

WILLIAM SHAKESPEARE

Křesadlo Praha

LONN...

Za nejpodnětnější inscenaci XVIII. ročníku ŠP udělilo ČUV SSM Cenu Stříbrného větru studentskému vědeckému kroužku SSM FF UK Praha KRUH a členům 16. pionýrské skupiny v Praze 2. Studenti FF UK projevíli skutečně nevšední přístup ke klasické předloze a předvedli jeden z nejzajímavějších experimentů celé přehlídky. Lukešův překlad Shakespeareovy tragédie sloužil několika autorkám - studentkám teorie a dějin divadla - jako pouhé východisko. Známý scénář zredukovaly na základní, obecně lidské situace, pro jejichž jevištní zpodobení vyhledaly analogie v dětských hrách.

Písňe žáků Břeclaváků v provedení souboru Gymnázia Břeclav si vysloužily zhodnocení poroty jako "mladé a optimistické vystoupení" a Cenu ministerstva kultury ČSR právem. Neboť breclavští studenti předvedli poměrně vzácnou, ale tím žádanější jevištní možnost-perfektně zvládnuté představení, které zároveň vyvolává dojem improvizace, takže divák se stává přímým

svědkem právě tvořeného díla.

Soubor VIA Praha /Cena Jihočeského KNV za vytríbenou realizaci eticky závažného tématu/usiloval o kontakt s divákem docela odlišnými prostředky. Jejich Pilát Pontský nebyl vystoupením v běžném slova smyslu; divák se stával rovnocenným partnerem herců, vyžadovalo se od něho intenzivní soustředění, tvořivá spolupráce, dle vlastních možností disponování s podněty přicházejícími z jeviště.

Charlie Chaplin, Buster Keaton, Laurel a Hardy tvořili východisko pro práci Pantomimy skvělých iluzí, PAS-KVIL, pantomimického souboru ÚDPM Praha /Cena ONV Písek za výrazné a svěží nastudování vlastních pantomimických námětů./ Svým kvalitním vystoupením opětovně pražští nimové dokázali pravdivost rčení, že smích grotesky je skutečně nestárnoucí.

Loňský ročník byl bohatý nejen širší repertoáru, jeho pestrou skladbou a množstvím podnětů pro další práci amatérských scén. Lze říci, že byl skutečnou ukázkou citlivosti a kultivovanosti mladých herců-amatérů. Z celé řady dalších souborů, které se o úspěch loňského ročníku zasloužily, připomeneme ještě alespoň Divadlo poezie VU 4453 Zatec /Zpěv po zemi rozprášený/, soubor Křesadlo LŠU Praha 6 /Mysterium/, kolektiv mladých při ODPM Brno /Město/, Divadelní studio O. Stibora v Olomouci /Princ a chudás/, studio Orfeus Praha /Nic netušíc vesele poskočila/ nebo soubor LŠU Praha 7 /Dům na zbourání, Mluv ke mně jako déšť/.

nepřehlédněte

ŠRÁMKŮV PÍSEK 1990?

Jak bude vypadat? Kterými tématy se budou zabývat budoucí amatérští herci na budoucích jevištích budoucích malých forem?

To nejsou otázky nezodpovědného snílka - to jsou témata seriózního uvažování odborníků.

ODPOVĚD, alespoň dílčí, hledejte v posledních dvou číslech našeho listu...

POZVÁNKA

na
výstavu

POEZIE VE FOTOGRAFII,

která je vlastně již VI. ročníkem soutěže amatérských fotografů z celé naší vlasti.

Výstavu nejlepších prací pro vás právě dnes otevírá předseda poroty prof. Rudolf Skopec.

Účesy lesa... Variace na měsiačnu tému... Krajina z rozprávky... Rackové... jsou názvy několika soutěžních exponátů. Vítězná fotografie Jiřího Platenky nese skromný štítek: Bez názvu... Přijďte na nejvýstižnější titulek?

Šrámkův Písek

Deník vydává Tiskové středisko XIX. Šrámkova písku, šéfredaktor Bohumil Košťál, výtvarník Václav Ševčík, fotoreportér Miroslav Martinovský, redaktor Jaroslav Veis.

Tiskne "Falcat" 107/75